

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 25527

гр. София, 26.07.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
закрито заседание на 26.07.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **3033** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК.

Делото е образувано по жалба на Мд Т. (Md T.), гражданин на Б., чрез адвокат Г. П. срещу отказ от 05.03.2025 г. за издаване на виза тип „D“ на Завеждащ Консулската служба при посолството на Република България в гр. Ню Д., И..

По делото е постановено решение № 17970/27.05.2025 г., с което жалбата е уважена.

С молба от 12.06.2025 г. процесуалният представител на оспорващият е поискал, съдът да измени решението си в частта за разноските, като му се присъди възнаграждение в размер съгласно чл. 36, във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, поради това, че оспорващият е лице в затруднено материално положение.

Ответникът или негов пълномощник не са изразили становище по направеното искане.

Съдът, като взе предвид изразеното в молбата на пълномощника на оспорващия, както и доказателствата по делото, намира следното:

Съгласно чл. 248, ал.1 ГПК, приложим съобразно препращащата норма на чл.144 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. В конкретния случай решението на съда подлежи на обжалване, поради което е относима първата хипотеза.

Искането за изменение на решението в частта за разноските е предявено в установения срок, поради което и доколкото е направено от надлежна страна, е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

По силата на чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата, адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица.

В случая, между Мд Т. (Md T.), гражданин на Б. и адвокат Г. П., е подписан договор за правна защита и съдействие от 05.03.2025 г., в който е уговорено предварително, че доверителят няма да заплати на адвоката възнаграждение, защото е материално затруднен, а такова ще бъде присъдено на адвоката по реда на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА.

Видно от извлечение от банкова сметна на Мд Т. (Md T.), в D.-B. B. PLC., видно от което към 13.07.2024 г. Мд Т. (Md T.) е разполагал с парични средства в размер на 1 154 131 банладешки така (след направена служебна проверка в интернет на обменния курс на тази валута, съдът установи, че тя се равнява на приблизително 16 328 лв.), поради което не може да се приеме, че същият е бил материално затруднено лице.

Във връзка с изложеното, съдът намира, че искането на адвокат П. за изменение на решение № 17970/27.05.2025 г., в частта за разноските е неоснователно на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

Така мотивиран и на основание чл. 248 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И :

ОТХВЪРЛЯ искане от 12.06.2025 г. на процесуалния представител на оспорващият адвокат П., с което е поискал, съдът да измени решение № 17970/27.05.2025 г. в частта за разноските, като му се присъди минимално възнаграждение в размер на 1000 лв. на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закона за адвокатурата.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение - пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.